

Den første åbenbaring

Fra Gads Religionshistoriske Tekster, 1984, s. 414 f.

Al-Harith ibn Hisham spurgte Guds sendebud og sagde: ”O, Guds sendebud, hvorledes kommer åbenbaringen til dig?” Guds sendebud sagde: ”Undertiden kommer den til mig som klokkeklang, og det er det hårdeste ved mig; så trækker den sig bort fra mig, og jeg husker hvad han har sagt. Og undertiden viser englen sig for mig i skikkelse af en mand og taler til mig, så husker jeg hvad han siger.”

A’isha sagde: ”Jeg har set ham, når åbenbaringen steg ned over ham en meget kold dag; så trak den sig bort fra ham, og da drev hans pande af sved.”

A’isha, de troendes moder, sagde: ”Den første åbenbaring, der kom til Guds sendebud, var et godt drømmesyn om natten. Og han plejede ikke at få et syn uden at det kom som morgengryet. Så fik han ensomheden kær og var alene i hulen på Hira-bjerget, hvor han holdt andagt et bestemt antal nætter og havde proviant med, førend han vendte tilbage til sin familie. Så vendte han tilbage til Khadidja og provianterede for en lignende periode. Og så kom sandheden til ham mens han var i hulen på Hira-bjerget, og englen kom til ham og sagde:

”Læs!” Han sagde: ”Jeg kan ikke læse”. Så greb han mig og klemte mig, indtil anstrengelsen nær havde gjort det af med mig; så slap han mig og sagde: ”Læs!” Jeg sagde: ”Jeg kan ikke læse”. Så greb han mig og klemte mig for anden gang, indtil anstrengelsen nær havde gjort det af med mig. Så slap han mig og sagde: ”Læs!” Jeg sagde: ”Jeg kan ikke læse”. Så greb han mig og klemte mig for tredje gang; derpå slap han mig og sagde: ”Læs: I din herres navn, han som skabte, skabte mennesket af en klump blod. Læs: Og din herre er den højædle”.¹ Så

vendte Guds sendebud tilbage med det, mens hans hjerte skælvede, og han gik ind til Khadidja bint Khuwaylid – måtte Gud have behag i hende – og sagde: ”Indhyl mig, indhyl mig!” Så indhyllede de ham, indtil rædslen forlod ham. Han fortalte nu Khadidja, hvad der var sket, og sagde: ”Jeg frygtede for mit liv.” Khadidja sagde: ”Nej ved Gud, Gud vil aldrig gøre dig til skamme. Du knytter slægtskabsbånd, holder den svage oppe og skaffer til dem der intet har; du byder gæster velkommen og hjælper dem der rammes uretfærdigt (?)”. Så tog Khadidja ham med og førte ham til Waraqa ibn Nawfal. Han var en mand der var blevet kristen i

uvidenhedens tid (før Islam), kunne skrive hebraisk og kunne skrive noget af evangeliet på hebraisk. Han var meget gammel og blind. Khadidja sagde til ham: ”Min fætter, hør på din brodersøn.” Så sagde Waraqa til ham: ”Min brodersøn, hvad ser du?” Og Guds sendebud fortalte ham hvad han havde set. Waraqa sagde til ham: ”Dette er Namus² som Gud nedsendte over Moses. Gid jeg til den tid var en ung mand, gid jeg kunne være i live når dit folk driver dig ud.” Guds sendebud sagde: ”Vil de drive mig ud?” Han sagde: ”Ja, ingen er nogensinde kommet med noget der ligner det du er kommet med, uden at han bliver udsat for fjendskab; og hvis jeg oplever din dag, så vil jeg stå dig bi af alle kræfter.” Derpå gik der ikke lang tid før

¹ Sura 96,1-3.

² Af græsk nomos; loven; opfattes her som navn på englen.

35 Waraqa døde, og der kom et ophold i åbenbaringen. ... ”Medens jeg kom gående, hørte jeg en stemme fra himmelen, og jeg så op, og da sad den engel, der kom til mig i Hira, på en trone mellem himmelen og jorden. Da blev jeg bange for ham og vendte om og sagde: ”Indhyl mig.” Så nedsendte Gud den ophøjede: O du indhyllede, rejs dig og advar ... og undfly smuds.³ Så livede åbenbaringen op og blev ved.

40

(Bukhari⁴)

³ Sura 74,1-5.

⁴ Navnet på en hadithsamling.